୩୦-୧୧-୨୦ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ଶରୀର-ମନ-ଧନ ଅଥବା ମନ-ବାଣୀ-କର୍ମରେ ଏପରି ସେବା କର ଯେପରି ବାବାଙ୍କଠାରୁ ୨୧ ଜନ୍ମର ଫଳ ମିଳିଯିବ କିନ୍ତୁ ସେବାରେ କେବେ ବି ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ମନାନ୍ତର ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ '' ।

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ବାବା ଯେଉଁ ସେବା କରାଉଛନ୍ତି ସେଥିରେ ଆହୁରି ଅଧିକ ତୀବ୍ରତା ଆଣିବାର ବିଧି କ'ଣ ?

ଉ□ର:- ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଏକ ମତ ରହୁ, କେବେ କୌଣସି ଖିଟ୍‌ପିଟ୍ ନ ହେଉ । ଯଦି ଖିଟ୍‌ପିଟ୍ ହେବ ତେବେ ସେବା କ'ଣ କରିବ ସେଥିପାଇଁ ପରସ୍ପର ସହିତ ମିଶି ସଂଗଠନ କରି ନିଷ୍ପ□ କର, ପରସ୍ପରର ସହଯୋଗୀ ହୁଅ । ବାବା ତ' ସହଯୋଗୀ ହିଁ ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ "ପିଲାଙ୍କର ସାହାସ ଆଧାରରେ ହିଁ ବାବାଙ୍କର ସହଯୋଗ ମିଳିଥାଏ"... ଏହାର ଅର୍ଥକୁ ଯଥାର୍ଥ ରୂପେ ବୁଝି ଏହି ବିଶାଳ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସହଯୋଗୀ ହୁଅ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନେ ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଆତ୍ମାରେ ଶକ୍ତି ଭରିବା ପାଇଁ ଏଠାକୁ ଆସିଥା'ନ୍ତି । ତେଣୁ ନିଜ ଭିତରେ ଶକ୍ତି ଭରି ଫେରି ଗଲାପରେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ କିଛି କରି ଦେଖାଇବା ଉଚିତ୍ । ତେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ସେବାର ପ୍ରମାଣ ଦେବାକୁ ହେବ । ଯେପରି କେତେକ ସନ୍ତାନ କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ଆମର ସେ□ର ଖୋଲିବାର ଇଚ୍ଛା ଅଛି । ଗାଁମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ ସେବା କରୁଛନ୍ତି ନା । ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କର ସର୍ବଦା ଏହି ଖିଆଲ ରହିବା ଦରକାର ଯେ ମନ-ବାଣୀ-କର୍ମରେ ତନ-ମନ-ଧନ ଦ୍ୱାରା ଏପରି ସେବା କରିବୁ ଯେପରି ଭବିଷ୍ୟତ ୨୧ ଜନ୍ମର ପ୍ରାରବ୍ଧ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ମିଳିବ । ମନରେ କେବଳ ଏହି ଚିନ୍ତା ରହିବା ଦରକାର ଯେ, ମୁଁ କିଛି କରୁଛି ? କାହାକୁ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛି ? ଦିନ ସାରା ଏହି ଖିଆଲ ଆସିବା ଉଚିତ୍ । ନିଜ ଘରେ ସେ□ର ଖୋଲିପାରିବ କିନ୍ତୁ ସ୍ତ୍ରୀ-ପୁରୁଷ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ମନାନ୍ତର ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । କୌଣସି ଗଣ୍ଡଗୋଳ ଯେପରି ନହୁଏ । ସେଥିପାଇଁ ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ଘରର ଗହଳି ଚହଳିରୁ ଦୂରେଇ ଯାଇଥା'ନ୍ତି । କାହାରିକୁ ଖାତିରି ନ କରି ଘରୁ ଚାଲିଯାଇଥା'ନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ କ'ଣ ସରକାର ଅଟକାଇଥାଏ ? କିନ୍ତୁ ସେଥିରେ କେବଳ ପୁରୁଷମାନେ ହିଁ ଯାଇଥା'ନ୍ତି । ଏବେ କେହି କେହି ମାତାମାନେ ମଧ୍ୟ ସନ୍ନ୍ୟାସ ନେଉଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନଙ୍କର କେହି ମୁରବୀ ନଥା'ନ୍ତି ଅଥବା ଯାହାଙ୍କୁ ସଂସାର ପ୍ରତି ବୈରାଗ୍ୟ ଆସିଥାଏ । ସେମାନଙ୍କୁ ସନ୍ନ୍ୟାସ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷମାନେ ହିଁ ଶିଖାଇଥା'ନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ନିଜର ଧନ୍ଦା ବା ବ୍ୟବସାୟ କରିଥା'ନ୍ତି । ଧନ ସମ୍ପ□ ଇତ୍ୟାଦି ସବୁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ରହିଥାଏ । ବାସ୍ତବରେ ଘର ଦ୍ୱାର ଛାଡିବା ପରେ ପୁଣି ପଇସା ରଖିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ହିଁ ନଥାଏ । ଏବେ ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସିବା ଦରକାର— ଆମକୁ ବାବାଙ୍କ ପରିଚୟ ଦେବାକୁ ହେବ । ମନୁଷ୍ୟ ତ କିଛି ହେଲେ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି, ଅଜ୍ଞାନୀ ଅଟନ୍ତି । ତୁମ ପାଇଁ ବାବାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହେଉଛି— ମଧୁର ସନ୍ତାମାନେ, ତୁମେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ କର, କେବଳ ପଣ୍ଡିତ ହୁଅ ନାହିଁ । ନିଜର ମଧ୍ୟ କଲ୍ୟାଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ସ□ପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ପଡିବ । ବହୁତ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ନଚେତ୍ ବହୁତ ପଶ୍ଚାତାପ କରିବାକୁ ପଡିବ । ପିଲାମାନେ କହୁଛନ୍ତି ବାବା ଆମେ ଘଡି ଘଡି ଭୁଲିଯାଉଛୁ । ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ଆସିଯାଉଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତାହା ତ' ନିଶ୍ଚିତ ଆସିବ । ତୁମକୁ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହି ସ□ପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଆତ୍ମା ଯିଏକି ଅପବିତ୍ର ହୋଇଯାଇଛି, ଯାହାକୁ କେବଳ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ସ୍ମୃତି ଦ୍ୱାରା ହିଁ ପବିତ୍ର କରିବାକୁ ପଡିବ । ବାବା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି— ହେ ଆଜ୍ଞାକାରୀ ସନ୍ତାନମାନେ— ତୁମକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛି, ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ତୁମର ପାପ କଟିଯିବ । ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ଏହି କଥା ଶୁଣାଅ ଯେ ନିରାକାର ଶିବବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ— ମୁଁ ହେଉଛି ପତିତ-ପାବନ । ମୋର ସ୍ମୃତି ଦ୍ୱାରା ହିଁ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ବିକର୍ମ ବିନାଶ କରିବାର ଆଉ କୌଣସି ଉପାୟ ନାହିଁ । ନା କେହି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାୟ ବତାଇପାରିବେ । ଢେରକୁ ଢେର ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ଅଛନ୍ତି, ନିମନ୍ତ୍ରଣ ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ— ଯୋଗ କନଫରେନ୍ସରେ ଆସି ସାମିଲ ହୁଅ । ବାସ୍ତବରେ ତାଙ୍କର ହଠଯୋଗ ଦ୍ୱାରା କାହାର କଲ୍ୟାଣ ତ ହେବ ନାହିଁ । ଢେର ଯୋଗ ଆଶ୍ରମ ରହିଛି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଏହି ରାଜଯୋଗ ବିଷୟରେ ବିଲକୁଲ ଜଣା ହିଁ ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ବେହଦର ବାବା ଆସି ପ୍ରକୃତ ଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସମାନ

କରୁଛନ୍ତି । ଯେପରି ମୁଁ ନିରାକାର । ଅସ୍ଥାୟୀ ଭାବେ ଏହି ଶରୀରକୁ ଆସିଛି । ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ରଥ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କର ହେବ । ବଳଦକୁ ତ ରଥ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ବାକି କୌଣସି ଘୋଡାଗାଡି ଆଦିର କଥା ନୁହେଁ । ନା ଲଢେଇର କୌଣସି କଥା ଅଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମକୁ ମାୟା ସହିତ ଲଢେଇ କରିବାକୁ ହେବ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରାଯାଏ ମାୟା ସେ ହାରେ ହାର... ତୁମେ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇପାରିବ— କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଏବେ ଶିଖୁଛ । କେହି ଶିଖୁ-ଶିଖୁ ମଧ୍ୟ ଏକଦମ୍ ତଳକୁ ଖସିପଡୁଛନ୍ତି । କିଛି ନା କିଛି ଗଣ୍ଡଗୋଳ ହୋଇଯାଉଛି । ଦୁଇ ଭଉଣୀଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଭଲ ପଡୁନାହିଁ, ମତଭେଦ ହୋଇଯାଉଛି । ବାସ୍ତବରେ ତୁମର ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ମତଭେଦ ରହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଯଦି ଏଭଳି ମତଭେଦ ରହିବ ତେବେ ବାବା କହିବେ ଏମାନେ କ'ଣ ସେବା କରିବେ ! ବହୁତ ଭଲ ଭଲ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ଅବସ୍ଥା ହୋଇଯାଉଛି । ଯଦି ଏବେ ମାଳା ତିଆରି କରାଯିବ ତେବେ ତାକୁ ଅସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ମାଳା କୁହାଯିବ । ଏହାଙ୍କ ଭିତରେ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଅବଗୁଣ ରହିଛି । ତଥାପି ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାର ପ୍ଲାନ ଅନୁସାରେ ବାବା ସେବା କରାଉଛନ୍ତି । ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି । ଦିଲ୍ଲୀକୁ ଘେରାଉ କର । କେବଳ ଜଣେ କଣ ଘେରାଉ କରିବ କି । ତେଣୁ ପରସ୍ପର ମିଶି ରାୟ କରିବା ଉଚିତ । ସମସ୍ତେ ଏକମତ ହେବା ଦରକାର । ବାବା ତ ଜଣେ କିନ୍ତୁ ସହଯୋଗୀ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ବିନା କ'ଣ କାମ କରିପାରିବେ କି ! ତୁମେ ସେ□ର ଖୋଲିବା ସମୟରେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ମତ ନେଉଛ ବାବା ପଚାରୁଛନ୍ତି ସହଯୋଗୀ ଅଟ ? ତେବେ କହୁଛନ୍ତି— ହଁ, ବାବା, ଯଦି ସହଯୋଗୀ ନ ଥିବେ ତେବେ କିଛି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଘରକୁ ମଧ୍ୟ ମିତ୍ର-ସମ୍ବନ୍ଧୀ ଆଦି ଆସୁଛନ୍ତି ନା । ଯଦିଓ ଗାଳି ବି ଦିଅନ୍ତୁ ସେମାନେ ତୁମକୁ ଗାଳି କରିବେ । କିନ୍ତୁ ତୁମେ ସେସବୁକୁ ଖାତିରି କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।

ତୁମେମାନେ ପରସ୍ପର ଏକାଠି ବସି ରାୟ କରିବା ଉଚିତ୍ । ସେ□ର ଖୋଲିଲେ ସମସ୍ତେ ବସି ଲେଖିଥା'ନ୍ତି— ବାବା ଆମେ ବ୍ରାହ୍ମଣୀଙ୍କଠାରୁ ରାୟ ନେଇ ଏହି କାମ କରୁଛୁ । ସିନ୍ଧି ଭାଷାରେ କହନ୍ତି— (ବ, ତ ବାରା ଅର୍ଥାତ୍ ୧ ସହିତ ୨ ମିଶିଲେ ୧୨ ହୋଇଯାଏ) ୧୨ ଜଣ ହେଲେ ଆହୁରି ଭଲ ରାୟ ବାହାରିବ । କେଉଁଠି-କେଉଁଠି ପରସ୍ପରଠାରୁ ରାୟ ନେଇନଥା'ନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଏପରି କଲେ କୌଣସି କାମ ହୋଇପାରିବ କି ? ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରସ୍ପର ସଂଗଠନ ହିଁ ରହିବ ନାହିଁ ତେବେ ତୁମେ ଏତେ ବଡ କାର୍ଯ୍ୟ କିପରି କରିବ । ଛୋଟ ଦୋକାନ, ବଡ ଦୋକାନ ମଧ୍ୟ ଥାଏ ନା । ତେଣୁ ପରସ୍ପର ମିଶି ସଂଗଠନ ତିଆରି କରିଥା'ନ୍ତି । ଏପରି କେହି କହନ୍ତି ନାହିଁ ବାବା ଆପଣ ସହଯୋଗ ଦିଅନ୍ତୁ । ପ୍ରଥମେ ତ ସହଯୋଗୀ ବାହାର କରିବା ଦରକାର । ପୁଣି ବାବା କହୁଛନ୍ତି— ସାହାସ ପିଲାଙ୍କର ସହଯୋଗ ବାବାଙ୍କର । ପ୍ରଥମେ ତ ନିଜର ସହଯୋଗୀ କରାଅ । ବାବା ଆମେ ଏତିକି କରିଲୁ ବାକି ଆପଣ ସହଯୋଗ କରନ୍ତୁ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ, ପ୍ରଥମେ ଆପଣ ସହଯୋଗ କରନ୍ତୁ । ହିମ୍ମତେ ମର୍ଦା (ହିମ୍ମତ ପିଲାମାନଙ୍କର ସହଯୋଗୀ ବାବାଙ୍କର)...ଏହାର ଅର୍ଥକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ତ ପିଲାମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ଦରକାର । କିଏ-କିଏ କେଉଁ ସହଯୋଗ ଦେଉଛନ୍ତି ? ସାରା ଚାର୍ଟ ଲେଖିବା ଦରକାର— ଅମୁକ-ଅମୁକ ଏହି ପ୍ରକାରର ସହଯୋଗ ଦେଉଛନ୍ତି । କାଇଦା ଅନୁସାରେ ଲେଖିକରି ଦେବା ଦରକାର । ବାକି ଏପରି କ'ଣ ଜଣେ-ଜଣେ କହିବେ ଯେ, ଆମେ ସେ□ର ଖୋଲୁଛୁ ସହଯୋଗ ଦିଅ । ଏମିତି କ'ଣ ବାବା ଖୋଲି ପାରିବେ ନାହିଁ କି ? କିନ୍ତୁ ଏପରି ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ସଂଗଠନର ସଦସ୍ୟମାନେ ପରସ୍ପର ସହିତ ମିଶିବା ଦରକାର । ହେଲେ ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ରହିଛନ୍ତି ନା । କେହି ତ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ କିଛି ହେଲେ ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି । କେହି ବହୁତ ହର୍ଷିତ ରହୁଛନ୍ତି । ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି— ଏହି ଜ୍ଞାନରେ ବହୁତ ଖୁସି ରହିବା ଦରକାର । କେବଳ ଜଣେ ହିଁ ବାବା, ଶିକ୍ଷକ, ଗୁରୁ ମିଳିଛନ୍ତି ତେଣୁ ଖୁସି ହେବା ଦରକାର ନା । ଦୁନିଆରେ ଏହି କଥାକୁ କେହି ହେଲେ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଶିବବାବା ହିଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ପତିତ-ପାବନ, ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି ଦାତା ଅଟନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା ମଧ୍ୟ ଜଣେ । କିନ୍ତୁ ଏକଥା ଆଉ କାହାରି ବୁଦ୍ଧିରେ ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ସେ ହିଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ମୁକ୍ତିଦାତା, ଗାଇଡ୍ । ତେଣୁ ବାବାଙ୍କ ମତରେ ଚାଲିବାକୁ ପଡିବ । ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ମିଶି ରାୟ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଜଣଙ୍କ ମତରେ ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲିପାରିବ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ସହଯୋଗ ଦରକାର । ଏହିଭଳି ବୁଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ ଥିବା ଆବଶ୍ୟକ ନା । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଘରେ-ଘରେ ସନ୍ଦେଶ ଦେବାକୁ ହେବ । କେହି କେହି ପଚାରୁଛନ୍ତି— ବିବାହ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯୋଗ ଦେବା ପାଇଁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ମିଳିଛି, ଯିବୁ ? ବାବା

କହୁଛନ୍ତି କାହିଁକି ନ ଯିବ, ସେଠାକୁ ଯାଇ ନିଜର ସେବା କର । ବହୁତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କର । ତୁମେ ଭାଷଣ ମଧ୍ୟ କରିପାରିବ । ମୃତ୍ୟୁ ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ । ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଏଠାରେ ସବୁ ପାପ ଆତ୍ମାମାନେ ଅଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କୁ ଗାଳି ଦେଉଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କଠାରୁ ତୁମକୁ ବିମୁଖ କରାଇଦେଉଛନ୍ତି । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ବିନାଶ କାଳେ ବିପରୀତ ବୁଦ୍ଧି । ଏକଥା କିଏ କହୁଛନ୍ତି ? ବାବା ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି— ମୋ ସହିତ କାହାର ହେଲେ ପ୍ରୀତି ବୁଦ୍ଧି ନାହିଁ । ବିନାଶ କାଳେ ବିପରୀତ ବୁଦ୍ଧି ରହିଛି । ମୋତେ କେହି ଜାଣି ହିଁ ନାହାଁନ୍ତି । ଯାହାଙ୍କର ପ୍ରୀତୀ ବୁଦ୍ଧି ଅଛି, ଯିଏ ମୋତେ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି, ସେ ହିଁ ବିଜୟୀ ହେବେ । ପ୍ରୀତୀ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଯଦି ଯୋଗ କରୁନଥିବେ ତେବେ କମ୍ ପଦ ପାଇବେ । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି । ମୂଳକଥା ହେଲା, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସନ୍ଦେଶ ଦେବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇ ପବିତ୍ର ହୋଇ, ପବିତ୍ର ଦୁନିଆର ମାଲିକ ହୁଅ । ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧ ଶରୀରର ଆଧାର ନେବାକୁ ହିଁ ପଡୁଛି ଏବଂ ତାହା ମଧ୍ୟ ବାନପ୍ରସ୍ଥର ଅବସ୍ଥାରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ବାନପ୍ରସ୍ଥ ଅବସ୍ଥାରେ ହିଁ ଭଗବାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବା ପାଇଁ ପରିଶ୍ରମ କରିଥା'ନ୍ତି । ଭକ୍ତିରେ ତ ଭାବିଥା'ନ୍ତି ଜପ-ତପ ଆଦି କରିବା ଏସବୁ ଭଗବାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବାର ରାସ୍ତା ଅଟେ । କେବେ ମିଳିବେ ଏକଥା କିଛିହେଲେ ଜଣା ନାହିଁ । ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତର ଭକ୍ତି କରି ଆସିଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଭଗବାନ ତ କାହାକୁ ମିଳୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଏକଥା ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ବାବା ସେତେବେଳେ ଏଠାକୁ ଆସିବେ ଯେତେବେଳେ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ନୂଆ କରିବାକୁ ହେବ । ବାବା ହିଁ ରଚୟିତା ଅଟନ୍ତି । ଚିତ୍ର ତ ରହିଛି କିନ୍ତୁ ତ୍ରିମୂ□ ଚିତ୍ରରେ ଶିବଙ୍କୁ ଦେଖାଉ ନାହାଁନ୍ତି । ଶିବବାବାଙ୍କୁ ବାଦ ଦେଇ କେବଳ ବ୍ରହ୍ମା-ବିଷ୍ଣୁ-ଶଙ୍କରଙ୍କୁ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ଯେମିତିକି ମୁଣ୍ଡ କାଟି ଦେଇଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କ ବିନା ସମସ୍ତେ ଅନାଥ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଆସି ତୁମକୁ ସନାଥ କରୁଛି । ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ତୁମେମାନେ ସନାଥ ହୋଇଯାଉଛ । ସେଥିରେ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ କହୁଛ— ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାବା ମିଳିନଥିଲେ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଆମେ ମଧ୍ୟ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ତୁଚ୍ଛବୁଦ୍ଧି, ଅନାଥ ଥିଲୁ । ତାଙ୍କୁ ପତିତ-ପାବନ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି— କିନ୍ତୁ ସେ କେବେ ଆସିବେ, ଏକଥା କେହି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ନୂଆ ଦୁନିଆ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ ଅଟେ । ବାବା କେତେ ସହଜ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ମଧ୍ୟ ଆସୁଛି, ଆମେ ବାବାଙ୍କର ହୋଇଛୁ, ତେଣୁ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ ନିଶ୍ଚିତ ହେବୁ । ଶିବବାବା ହେଉଛନ୍ତି ବେହଦର ମାଲିକ । ବାବା ହିଁ ଆସି ସୁଖ-ଶାନ୍ତିର ବର୍ଷା ଦେଇଥିଲେ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସୁଖ ଥିଲା; ବାକି ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ଶାନ୍ତିଧାମରେ ଥିଲେ । ଏବେ ଏହି କଥାକୁ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଜାଣୁଛ । ଶିବବାବା କାହିଁକି ଆସିଥିବେ ? ନିଶ୍ଚିତ ନୂଆ ଦୁନିଆ ରଚନା କରିବା ଏବଂ ପତିତମାନଙ୍କୁ ପାବନ କରିବାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ କାର୍ଯ୍ୟ ହିଁ କରିଥିବେ । କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଘୋର ଅନ୍ଧକାର ଭିତରେ ଅଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ନିର୍ଧାର୍ଯ୍ୟ ରହିଛି । ତୁମକୁ ବାବା ଆସି ଏବେ ଜାଗ୍ରତ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ଏବେ ସାରା ଡ୍ରାମାକୁ ଜାଣୁଛ— କିପରି ନୂଆ ଦୁନିଆ ପୁଣି ପୁରୁଣା ହେଉଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଆଉ ସବୁ କିଛି ଛାଡି ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ଆମେ କାହାକୁ ଘୃଣା କରୁ ନାହୁଁ । କିନ୍ତୁ ଏକଥା ବୁଝାଇବାକୁ ପଡୁଛି । ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ପରେ ପୁଣି ମାୟାର ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟ ହେବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି— ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନେ, ଏବେ ଏହି ଚକ୍ର ପୂରା ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହି ସମୟରେ ଈଶ୍ୱରୀୟ ମତ ମିଳୁଛି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେହି ମତ ଅନୁସାରେ ଚାଲିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ତେଣୁ ୫ ବିକାରର ମତରେ ଚାଲିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଅଧାକଳ୍ପ ତୁମେ ମାୟାର ମତରେ ଚାଲି ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛ । ଏବେ ମୁଁ ତୁମକୁ ସ□ପ୍ରଧାନ କରିବାକୁ ଆସିଛି । ଏହା ସ□ପ୍ରଧାନ ଏବଂ ତମୋପ୍ରଧାନର ଖେଳ ଅଟେ, ଏଥିରେ ଗ୍ଲାନିର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । କେହି କେହି କହୁଛନ୍ତି ଭଗବାନ ଏହି ଯିବା ଆସିବାର ନାଟକ କାହିଁକି ରଚନା କରିଛନ୍ତି ? ଏଥିରେ କାହିଁକିର ପ୍ରଶ୍ନ ହିଁ ଉଠୁ ନାହିଁ । ଏହା ତ ଡ୍ରାମାର ଚକ୍ର, ଯାହାର ପୁନରାବୃ□ ହେଉଛି, ଡ୍ରାମା ଅନାଦି ଅଟେ । ବ□ମାନ କଳିଯୁଗ ଚାଲିଛି, ସତ୍ୟଯୁଗ ଅତୀତ ହୋଇଗଲାଣି । ଏବେ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି । ଯଦି ତୁମେମାନେ ବାବା-ବାବା କହିବ ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ହେବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହା ଅତି ଗୁହ୍ୟ ଏବଂ ରମଣିକ କଥା । କୁହାଯାଏ ସିଂହୀର କ୍ଷୀରକୁ ରଖିବା ନିମନ୍ତେ ସୁନାର ପାତ୍ର ଆବଶ୍ୟକ । ତେବେ ବୁଦ୍ଧି ସୁନା ସଦୃଶ କିପରି ହେବ ? ଆତ୍ମାରେ ହିଁ ବୁଦ୍ଧି ରହିଛି ନା । ଆତ୍ମା କହୁଛି— ମୋ ବୁଦ୍ଧି ଏବେ ବାବାଙ୍କ ଆଡକୁ ରହିଛି । ମୁଁ ବାବାଙ୍କୁ ବହୁତ ସ୍ମରଣ କରୁଛି । କିନ୍ତୁ ବସୁ-ବସୁ ବୁଦ୍ଧି ଅନ୍ୟ କେଉଁ ଆଡକୁ ଚାଲିଯାଉଛି । ଯଦି ବୁଦ୍ଧିରେ ଧନ୍ଦା ଆଦିର କଥା ମନେ ପଡୁଥିବ ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କ

କଥା ଶୁଣିବେ ନାହିଁ । ଏଥିରେ ବହୁତ ମେହେନତ ରହିଛି । ଯେତେ-ଯେତେ ମୃତ୍ୟୁ ନିକଟତର ହେବ- ତୁମେମାନେ ବହୁତ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରହିବ । ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ ସମସ୍ତେ କହିଥା'ନ୍ତି ଭଗବାନଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ଏବେ ବାବା ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କର ଏବେ ବାନପ୍ରସ୍ଥ ଅବସ୍ଥା । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଘରକୁ ଫେରି ଯିବାକୁ ହେବ ସେଥିପାଇଁ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଅନ୍ୟ କୌଣସି କଥା ଶୁଣିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତରର ପାପର ବୋଝ ତୁମ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ରହିଛି । ଶିବବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି ସମୟରେ ସମସ୍ତେ ଅଜାମିଳ ଅଟନ୍ତି । ମୂଳ କଥା ହେଲା ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ ପୁଣି ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରହିବା ସହିତ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରେମ ମଧ୍ୟ ରହିବା ଦରକାର । ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କଠାରୁ ରାୟ ନେବା ଉଚିତ । ବାବା ପ୍ରେମର ସାଗର ଅଟନ୍ତି ନା । ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସ୍ନେହ ରହିବା ଦରକାର । ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଏବେ ଭାଇ-ଭଉଣୀର ସମ୍ପର୍କକୁ ମଧ୍ୟ ତୁଟାଇବାକୁ ପଡୁଛି । ଭାଇ-ଭଉଣୀଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ଯୋଗ ରଖ ନାହିଁ । ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ହିଁ ଯୋଗ ରଖ । ବାବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି— ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ତୁମର ବିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟି ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ବିକର୍ମ କରିବାର ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ମନରେ ତୋଫାନ ତ ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବ । ଏହା ବହୁତ ବଡ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅଟେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଦେଖ ଯଦି କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଧୋକା ଦେଉଛି ତେବେ ଖବରଦାର ହୋଇଯାଅ । ଯଦି ଓଲଟା କାମ କରିଲ ତେବେ ସବୁ ଖଲାସ ହୋଇଯିବ । ଚଢିଲେ ଚାଖିବ ବୈକୁଣ୍ଠ ରସ.... ମେହନତ ବିନା କ'ଣ କିଛି ହୋଇପାରିବ କି ! । ତେଣୁ ବହୁତ ମେହେନତ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଦେହ ସହିତ ଦେହର... କେତେ ଜଣଙ୍କର ବନ୍ଧନ ନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ନିଜେ ବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧି ହୋଇ ରହୁଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କ ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଯଦି ଲକ୍ଷେ ଦୁଇ ଲକ୍ଷ ଅଛି, ବହୁତ ବଡ କୁଟୁମ୍ବ ଅଛି ତେବେ ମଧ୍ୟ ବାବା କହିବେ ଅଧିକ ଧନ୍ଦା ଆଦିରେ ବାନ୍ଧି ହୋଇଯାଅ ନାହିଁ । ବାନପ୍ରସ୍ଥି ହୋଇଯାଅ । ଖର୍ଚ୍ଚ ଆଦି କମ କରିଦିଅ । ଗରୀବମାନେ, ଦେଖ କେତେ ସାଧାରଣ ଭାବରେ ଚଳିଥା'ନ୍ତି । ଏବେ କ'ଣ କ'ଣ ସବୁ ଜିନିଷ ବାହାରିଗଲାଣି, ସେକଥା ନ କହିଲେ ଭଲ । ସାହୁକାରମାନଙ୍କର କେବଳ ଖର୍ଚ୍ଚ ହିଁ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇ ଚାଲିଛି । ନଚେତ୍ ପେଟକୁ କ'ଣ ଦରକାର ? ଏକ ପାଏ (୨୫୦ଗ୍ରାମ୍) ଅଟା । ବାସ୍ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

(୧) ପରସ୍ପର ବହୁତ-ବହୁତ ସ୍ନେହୀ ହେବାକୁ ପଡିବ କିନ୍ତୁ ଭାଇ-ଭଉଣୀଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ରଖିବାର ନାହିଁ । କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ବିକର୍ମ କରିବାର ନାହିଁ ।

(୨) ଏକମାତ୍ର ଈଶ୍ୱରୀୟ ମତରେ ଚାଲି ସ▯ପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ପଡିବ । ମାୟାର ମତକୁ ଛାଡି ଦେବାକୁ ହେବ । ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ସଂଗଠନକୁ ମଜବୁତ ରଖିବାକୁ ହେବ, ପରସ୍ପରର ସହଯୋଗୀ ହେବାକୁ ପଡିବ ।

ବରଦାନ:- ଅମୃତବେଳାର ମହତ୍ୱକୁ ଜାଣି ଖୋଲା ଭଣ୍ଡାରରୁ ନିଜର ଝୁଲାମୁଣିକୁ ଭରପୁର କରୁଥିବା ଭାଗ୍ୟବାନ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ଅମୃତବେଳାରେ ବରଦାତା, ଭାଗ୍ୟବିଧାତା, ବାବାଙ୍କ ଠାରୁ ଯେଉଁଭଳି ଭାଗ୍ୟର ରେଖା ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଛ, କରିନିଅ କାହିଁକି ନା ସେହି ସମୟରେ ବାବା ଭୋଲା ଭଗବାନ ରୂପରେ ସ୍ନେହମୟ ଅବସ୍ଥାରେ ଥା'ନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ମାଲିକ ହୁଅ ଏବଂ ଅଧିକାର ନିଅ । ସେତେବେଳେ ସମ୍ପ▯ରେ କୌଣସି ତାଲା-ଚାବୀ ନଥାଏ । ସେହି ସମୟରେ କେବଳ ମାୟାର ବାହାନାବାଜିକୁ ଛାଡି ଗୋଟିଏ ସଂକଳ୍ପ କର ଯେ— ମୁଁ ଯିଏ, ଯେପରି ଏବଂ ଯାହା ଅଟେ, ଆପଣଙ୍କର ହିଁ ଅଟେ । ମନ ବୁଦ୍ଧିକୁ ବାବାଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରି ବାବାଙ୍କର ହୃଦୟ ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଯାଅ ତେବେ ବାବାଙ୍କର ସର୍ବ ସମ୍ପ▯ ନିଜର ସମ୍ପ▯ ନିଜର ସମ୍ପ▯ ଭଳି ଅନୁଭବ ହେବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ସେବା ସହିତ ଯଦି ସ୍ୱାର୍ଥ ମିଶି ରହିଛି ତେବେ ସଫଳତା ମଧ୍ୟ ମିଶାମିଶି ଅନୁଭବ ହେବ, ସେଥିପାଇଁ ନିସ୍ୱାର୍ଥ ସେବାଧାରୀ ହୁଅ ।